

„V Pivovaru působím tři z patnácti dekád jeho existence,“
říká Eva Kršňáková, vedoucí návštěvnického centra v Pivovaru.

Náš Pivovar vaří nepřetržitě již 150 let, což je důvod k oslavě!

Připravila **Petra Bittmanová (Oliveriusová)**, foto archiv Evy Kršňákové

S paní Kršňákovou jsem se sešla během jednoho horkého dubnového dne. Pod rozkvetlou magnolií se fotila skupinka korejských mladíků a my jsme začaly náš rozhovor a naťukly jsme téma Aljaška a závodní lyžování, kterému se paní Eva věnovala. Bylo mi až skoro smutno, že jaro je tady, byla letos vůbec zima? Ale dost už o počasí. Jaro je zkrátka tady a to znamená, že se blíží červnový Den Kozla, který letos bude výjimečný. Bude totiž spojen s oslavou 150 let výročí založení Pivovaru. Co se týká Evy Kršňákové, je dlouholetou (téměř 30 let) zaměstnankyní Pivovaru. Svou kariéru započala na exportu, specializovala se na vývoz našeho piva do Finska, Ameriky a dalších zemí. Tím se vpravila do toho, v jakých státech je o Velkopopovického Kozla zájem a kam se dováží. Připomněla mi, že Česká republika je jediným státem, který se může pyšnit školou pro sládky, a že ve světě je o české i německé sládky veliký zájem a české pivo je v první řadě uznáváno pro svou kvalitu. Dále postoupila do oddělení marketingu, konkrétně regionálního marketingu, a nyní působí jako vedoucí návštěvnického centra našeho Pivovaru a dále v pivovaru v Nošovicích. Návštěvnické centrum v Popovicích se začalo budovat v roce 2009 a paní Eva zde tedy získala zcela novou pozici. Práce má až nad hlavu, ale je znát, že ji naplňuje a hlavně baví. Během rozhovoru mi došlo, jaké vědomosti tato žena má a hlavně jak je akční a zapálená pro dobrodružství, což mne upřímně trochu rozptylovalo od tématu její práce. Ovšem Den Kozla k Pivovaru a Popovicím patří a snad dlouho patřit bude a věřím, že na letošní speciální ročník se všichni těší.

Osobnost: Eva Kršňáková, 59 let

- > pochází z Příbora, žije v Kamenici
- > je vdaná, má dvě děti, tři vnoučata
- > vystudovala sportovní gymnázium v Ostravě
- > zaměstnání: vedoucí návštěvnického centra
- > záliby: fotografování, publikace historických a fotografických knih, lyžování, turistika

► **Máte vystudované sportovní gymnázium a závodně jste lyžovala, kde nejraději lyžujete?**

EK: Mojí domovinou, kde jsem vyrostla, jsou Pustevny, ale co se týká zahraničí, tak dnes jezdím s dětmi a vnoučaty často na Lofer. Ráda jezdím i do Itálie, Rakouska a Slovenska, což je na dopravu s lyžemi lepší, než když se trmácíte s lyžemi letectvy. V roce 1987 jsem byla lyžovat na Elbrusu. Na lyžování ve Švýcarsku také vzpomínám, tehdy jsme se do zahraničí moc nedostali a většinou jsme si museli samostatně zajišťovat víza, jinak to nebylo možné. Do italských Dolomit ráda jezdím i v létě na turistiku a na ferraty. Nějaký čas jsem pobývala na Aljašce a tam jsem vyzkoušela místní lyžařské svahy a hlavně zamrzlá jezera na běžky.

► **Jak jste se dostala na Aljašku? Tím se nemůžete pyšnit kdekdo.**

EK: Byli jsme hostující rodina pro zahraniční studentku z hlavního města Aljašky, Juneau. Na pozvání její rodiny jsem tam byla celkem dvakrát (v létě a později i v zimě). Velkou výhodou bylo, že mi v práci dali možnost vzít si neplacené volno. Částečně jsem tam také pracovala pro návštěvnické centrum, takže jsem nasála i nějaké zkušenosti. Během pobytu na Aljašce byl i čas na prozkoumání, cestování, poznávání a srdeční záležitost, to mé lyžování.

► **Věnujete se i fotografování, je možné vaše fotografie i někde vidět?**

EK: Příští zimu budu mít výstavu v Kulturním centru Kamenice. Měla jsem výstavu ve Frenštátu pod Radhoštěm a fotografie z Aljašky jsem prezentovala na výstavě v Příboře.

„Je to kolem 600 prohlídek za rok, tj. 1–3 prohlídky denně.“

► **Co obnáší Vaše práce v Pivovaru, jak dlouho tam pracujete?**

EK: Pro Pivovar pracuji téměř 30 let. Nastoupila jsem nejprve na exportní oddělení, kde jsem získala mnoho informací o tom, jak se po světě značka Kozel pohybuje a jak je vnímána. Poté jsem

nastoupila na oddělení marketingu a od roku 2005 pracuji na pozici vedoucí návštěvnického centra. Již dříve probíhaly prohlídky, ale ty nebyly nijak organizované. Jezdily hlavně firmy, družební závody. S otevřením návštěvnického centra se vybudovala návštěvnická trasa, která vyhovovala požadavkům marketingu. Je třeba uvést, že trasa vznikala postupně, tak aby byla pro návštěvníky bezpečná, aby dávala smysl a zahrnovala celou výrobu. Podílel jsem se na přípravě akcí, jako jsou Vepřové hody, Pochod Krajinou barona Ringhoffer, Street Food, Den Kozla, a dále na přípravě letáků a publikací.

► Pro Pivovar jste vydala i knihy, je to tak?

EK: Zpracovala jsem již dříve například knihu ke 130. výročí založení Pivovaru, která se opětovně vydávala a do které se přidávaly další roky vývoje Pivovaru, jako např. k 200 letům narození Františka Ringhoffer a tak podobně. Než jsme vydali první knihu, na které se pracovalo společně s histori- kem, bylo tu spousta informací, které bylo potřeba ucelit. Ve Zpravodaji jsem zveřejňovala výzvy k doplnění informací, obcházela jsem důchodce a zpovídala je. Podílel jsem se na dalších propagačních materiálech podporujících návštěvnickou trasu a Pivovar. Jsem takový samouk, ráda na všem pracuji s grafiky, dost se od nich naučím. Můj otec byl fotograf, tak jsem základ dostala i od něj.

„Během pobytu na Aljašce byl i čas na prozkoumání, cestování, poznávání a srdeční záležitost, to mé lyžování.“

► Jaké lidi máte na starosti a kolik průvodců v Pivovaru provází?

EK: Máme 5 recepčních a zároveň i prodavaček v návštěvnickém centru v obchůdku a kolem 10–15 průvodců mluvících různými jazyky. Jsou to muži i ženy, lidé z řad důchodců – našich bývalých zaměstnanců, učitelé, maminky na mateřské dovolené. Všem zajišťuji potřebná školení, ať už ohledně bezpečnosti a hmotné odpovědnosti, nebo aby dokázali správným způsobem cílit na různé typy návštěvníků a danou prohlídku způsobit. Kozel je velmi známý v zahraničí, jezdí sem turisté z téměř 50 států, nejvíce z Maďarska. Kromě základní prohlídkové trasy s ochutnávkou piva nabízíme i atraktivní školu čepování.

► Odkud až návštěvníci jezdí?

EK: Jezdí různí návštěvníci, nejdále asi z Austrálie, Jihoafrické republiky, Brazílie... Ale hodně jezdí také z Itálie a Chorvatska. Italové jsou takoví rozjívení návštěvníci, ti si chtějí návštěvu opravdu užít a někdy jsou opravdu divocí. Maďari jsou naopak dost organizovaní a mají svého tlumočníka. Každá skupinka cizinců je něčím specifická. To by vám řekli kolegové, i když já někdy také provázím. Nyní jezdí oproti začátkům menší skupiny, individuální návštěvníci rádi využívají našeho online objednávacího systému.

► Kolik prohlídek Pivovaru se ročně udělá?

EK: Je to kolem 600 prohlídek za rok, což znamená 1–3 prohlídky denně. Samozřejmě v zimě o ně není takový zájem, ale to se vyváží v létě. Po covidu zjišťujeme, že skupinky jezdí malé, v mikrobusech, nejsou to už velké plné autobusy.

► Je něco, čím návštěvníci překvapí?

EK: Někdy je slyšet, že průvodci na konci prohlídkové trasy zatleskají, to je určitě moc milé, ale stává se, že třeba některé skupinky zazpívají, nebo dokonce zatančí. Jsou to třeba školní zájezdy nebo sportovci.

„Návštěvníci si mohou nechat speciální mašinkou vytisknout jeden z emblémů 150. výročí přímo na pивní pěnu.“

► Blíží se výročí 150 let založení pivovaru, co se chystá?

EK: Výročí jako takové připadá na 15. prosince, kdy byla uvařena první várka piva, nicméně asi největší oslavy propuknou současně s letošním Dnem Kozla, ale také v rámci jiných akcí – již zmiňovaných Vepřových hodů a festivalu Street Food. Vyjde nová kniha, která bude převážně vizuální. Budou k mání také speciální sklenice, trička, razítka a další předměty. Pojede vlak, což se nyní moc hodí, když je zavřený sjezd a nájezd na dálnici z důvodu oprav. Už je navařeno speciální pivo – Majstrštyk, polotmavá třináctka, kterou jsme nabídli i v rámci Volby sládků. Samozřejmě bude k této příležitosti oživená a nazdobena návštěvnická trasa.

► V čem je Majstrštyk speciální?

EK: Sládkci uvařili spodně kvašený polotmavý ležák (25 EBC) o stupňovitosti 13 % a obsahu alkoholu 5,3 % obj. a hořkosti 35 IBU. Díky plnému sladovému tělu, karamelovým tónům a jemné hořkosti nabízí Kozel Majstrštyk výjimečný chuťový zážitek.

► Jaké hudební skupiny můžeme očekávat na Den Kozla a kdy vlastně začínají přípravy?

EK: Letos Den Kozla oživí skupiny Monkey Business, Wohnout, YoYo Band či Tomáš Klus, což si

myslím, že je pěkný výběr z těch, co se hlásí, že nám na Dni Kozla zahrají, a že jich není málo. Je to těžké v tom, že v tomto období skupiny hrají na více místech, takže čas, kdy vystupují, musí vyhovovat i jim. Vystoupí dopoledne v Popovicích a odpoledne již vystupují třeba v Brně a pak večer třeba ještě jinde. S přípravami se začíná zhruba v říjnu předchozího roku, čili přípravy trvají tři čtvrtě roku.

► Čím ještě bude letošní Den Kozla oživen?

EK: V našich bývalých stájích budou restaurace, budou se zde čepovat všechny druhy piva do skla. Mistři výčepní předvedou školu čepování piva. Návštěvníci si mohou nechat speciální mašinkou vytisknout jeden z emblémů 150. výročí přímo na pивní pěnu. Budou v akci řemeslné stánky, které k historii a Pivovaru jako takovému odjakživa patří.

► Kozel má ve světě velmi dobré jméno, jak moc se Kozel vyváží?

EK: Kozel se vyváží úspěšně, je o něj zájem.

► Co živý kozel, respektive dva kozlové, proč jsou dva?

EK: Máme dva kozly a dva výběhy. Máme bílého kozla na zimu a hnědého na léto. Například na dny svatého Martina máme bílého. Hnědého kozla si půjčují do filmů a reklam. Kozlíka ale půjčujeme jen ověřeným firmám, ona jsou to specifická zvířata a jsou tvrdohlavá a pro mě je to pořád nebezpečně vypadající zvíře.

► Před časem běžela internetem zpráva o jihokorejské kozlí zmrzlíně, jak se k tomu Pivovar staví?

EK: Šlo o jednorázovou aktivitu jednoho obchodního řetězce v Koreji. Nebyl v tom alkohol. Jinde se to nechystá.

► Na závěr nám přiznejte, kolik piva vypijete?

EK: Řekla bych, že pivo piji příležitostně. Chutná mi. Často ale řídím, a proto si dám ráda i nealkoholické pivo nebo ochuceného Birella.

Mnohokrát Vám děkuji za rozhovor, ať se Den Kozla vydaří a na zdraví všem! ■

Den Kozla 24
8. 6. 2024, 11:30 Pivovar Velké Popovice

Program

- 11.30 OPEN DOOR
- 12.00 – 13.00 YoYo Band
- 14.00 – 15.00 Tomáš Klus
- 15.45 – 16.00 Pokus o rekord
- 16.00 – 17.00 Wohnout
- 18.00 – 19.00 Brutus
- 20.00 – 21.00 Monkey Business

ALKOHOL ZA VOLANT NEPATŘÍ
www.napivosrozumem.cz